24/10/2022

Καθηγητής Χρήστος Οικονόμου: Ο Παύλος ως διώκτης και Απόστολος

/ Επικαιρότητα

Με την ευλογία του Μητροπολίτη Κύκκου και Τηλλυρίας κ. Νικηφόρου, τον θείον λόγο, στο Μετόχι του Αγίου Προκοπίου, της Ιεράς Μονής Κύκκου στη Λευκωσία, κήρυξε ο καθηγητής και Πρόεδρος του Τμήματος Θεολογίας του Πανεπιστημίου Λευκωσίας κ. Χρήστος Οικονόμου.

Ο **καθηγητής Οικονόμου** αναλύοντας το **Αποστολικό ανάγνωσμα της προς Γαλάτας επιστολής (1,11-24)** του **Αποστόλου Παύλου**, η οποία αναφέρεται στη ζωή του **Αποστόλου των Εθνών**, εστίασε την προσοχή του σε τρία βασικά σημεία: στην προσωπικότητα του **Αποστόλου**, στο διωκτικό του έργο και στην κλήση και μεταστροφή του **Παύλου**.

Ο **Απόστολος**, λοιπόν, απευθυνόμενος προς τους Γαλάτες, τονίζει την αυθεντικότητα του Ευαγγελίου που τους κήρυξε, υπογραμμίζοντας ότι δεν προέρχεται από άνθρωπο και ότι ο ίδιος ούτε το παρέλαβε ούτε το διδάχθηκε από άνθρωπο, «αλλά δι' αποκαλύψεως Ιησού Χριστού» (Γαλ. 1,12). Τόνισε την αξία της προσωπικότητας του Ιουδαίου Σαύλου, για την καταγωγή και τις σπουδές του στην Ταρσό της Κιλικίας και ανέφερε ότι μαζί με τον **Κύπριο Απόστολο Βαρνάβα**, ο οποίος αργότερα τον εισήγαγε στον κύκλο των Αποστόλων και την πρώτη χριστιανική κοινότητα των Ιεροσολύμων, ήταν συμφοιτητές παρά τους πόδας Γαμαλιήλ, του μεγάλου Νομοδιδασκάλου. Ανέφερε, επίσης, ότι ο Χρυσόστομος τον αναφέρει ως «πρώτον μετά τον έναν», δηλ. τον Ιησού Χριστό και ότι όπως ο Μ. Αλέξανδρος ακολούθησε την οδό προς Ανατολάς και επέτυχε τον εκπολιτισμό των λαών της Ανατολής, ο Παύλος επέτυχε τον εκπολιτισμό των λαών της Δύσης, από τα Ιεροσόλυμα, «έως εσχάτου της γης». (Πράξ. 1,8).

Ωστόσο, τόνισε ο **Καθηγητής**, τον Σαούλ τον απασχολούσε ένα μεγάλο δίλημμα, ποιος σώζει τον άνθρωπο, ο Μωσαϊκός Νόμος ή ο Ιησούς Χριστός; Ασφαλώς η απάντηση που έδινε αβίαστα ήταν ο Νόμος, ως εκ τούτου για λόγους παιδαγωγικούς πίστευε ότι έπρεπε οι Χριστιανοί να επιστρέψουν στην τήρηση του Μωσαϊκού Νόμου και όχι να πιστεύουν σε ένα εσταυρωμένο, που δεν έδειχνε ότι μπορούσε να είναι ο Μεσσίας, ο σωτήρας του Ισραήλ. Αυτό ήταν το κίνητρο που τον οδήγησε στο να γίνει μέγας διώκτης του Χριστιανισμού. Κατ' αρχάς συμμετέχει στον λιθοβολισμό του Στεφάνου, όπου αυτοί που θα λιθοβολούσαν τον Πρωτομάρτυρα, απέθεσαν τα ρούχα τους κοντά στα πόδια του νεαρού Σαύλου (Πράξ. 7,58). Αλλά για να μην υπάρχει καμιά αμφιβολία για την συνειδητή συμμετοχή του Σαύλου στον λιθοβολισμό, ο συγγραφέας των Πράξεων Λουκάς συμπληρώνει, «Σαύλος δε ην συνευδοκών τη αναιρέσει» (Πράξ. 7,60).

Αλλά ο Σαύλος προχώρησε πιο ενεργά στον διωγμό της Εκκλησίας, την οποία αποφάσισε να ρημάξει, και γι' αυτό έμπαινε με τη βία στα σπίτια, έσερνε έξω άνδρες και γυναίκες και τους έριχνε στη φυλακή (Πράξ. 8,3).

Όταν ολοκλήρωσε το διωκτικό του έργο στα Ιεροσόλυμα με απειλητικές και φονικές διαθέσεις για τους Χριστιανούς, ζήτησε από τον Αρχιερέα συστατικές επιστολές για να συνεχίσει το έργο του και εκτός Ιερουσαλήμ, στη Δαμασκό.

Αυτό ακριβώς το διωκτικό του έργο ο **Παύλος** το περιγράφει στο Αποστολικό ανάγνωσμα της προς Γαλάτας επιστολής, τονίζοντας ότι ήταν γνωστή η διαγωγή του, όσο ανήκε στην ιουδαϊκή θρησκεία και ότι καταδίωκε με πάθος την Εκκλησία του Θεού, και μάλιστα σε τέτοιο βαθμό που προσπαθούσε να την εξαφανίσει (Γαλ. 1,13). Ακολούθως υποδηλώνει ο Απόστολος ότι είχε μεγαλύτερο ζήλο για τις προγονικές του παραδόσεις, «περισσοτέρως ζηλωτής υπάρχων των πατρικών μου παραδόσεων» (Γαλ. 1,13). Έτσι υποδηλώνεται σαφώς ο φανατισμός του Σαούλ για τον Μωσαϊκό Νόμον, που ήταν η αιτία του διωκτικού έργου εναντίον των Χριστιανών.

Όμως κατάλαβε κατά την κλήση που του έκανε ο Χριστός καθ’ οδόν προς τη Δαμασκό ότι, ο Θεός τον είχε ξεχωρίσει από την κοιλιά της μάνας του και η χάρη Του τον κάλεσε να Τον διακονήσει.

Όταν, λοιπόν, ευδόκησε να του αποκαλύψει τον Υιόν του για να φέρει στους εθνικούς το χαρμόσυνο μήνυμα για τον Ιησού Χριστό, δεν στηρίχθηκε σε ανθρώπινες δυνάμεις, αλλά στη δύναμη και τη χάρη του Θεού (Γαλ. 1,15-17). Ακολούθησε αυτή την οπτασία και την αποκάλυψη που του έγινε και με αυτόν τον τρόπο λύθηκε το δίλημμα του Μωσαϊκός Νόμος ή Ιησούς Χριστός, και ασφαλώς η πίστη και το ιεραποστολικό του έργο έδειχνε ότι ο μόνος που σώζει δεν είναι ο Νόμος αλλά ο Ιησούς Χριστός. Έτσι έγινε ο μεγάλος Απόστολος των εθνών, μέχρι του σημείου που τόνιζε: «Ζω δε ουκέτι εγώ, ζη δε εν εμοί Χριστός» (Γαλ. 2,20).